

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 815

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 3 octombrie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.146. — Hotărâre privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în muncă de către lucrători a echipamentelor de muncă.....	2–15	bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, pentru Agenția Națională pentru Sport.....	20
1.273. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului de cooperare dintre Arhivele Naționale din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România și Muzeul Memorial al Holocaustului din Statele Unite ale Americii, semnat la București la 3 iulie 2006	15	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Acord de cooperare între Arhivele Naționale din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România și Muzeul Memorial al Holocaustului din Statele Unite ale Americii	16–17	21/514. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și al președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală privind aprobarea Metodologiei de stabilire a prețurilor locale de referință și a sumelor necesare pentru compensarea combustibilului folosit pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate.....	20–27
1.300. — Hotărâre privind trecerea unui imobil aflat în administrarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Buzău din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia	17–18	591. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind organizarea și funcționarea Inspecției de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor, în vederea executării controalelor de conformitate pentru fructe și legume proaspete.....	28–31
1.304. — Hotărâre privind transmiterea unor drumuri forestiere și a terenurilor aferente acestora din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Măgherani și în administrarea Consiliului Local al Comunei Măgherani, județul Mureș	18–19	ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
1.308. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Cancelariei Primului-Ministru din Fondul de rezervă		356. — Decizie privind autorizarea ca operator de piață a Societății Comerciale „Bursa Monetar-Financiară și de Mărfuri” — S.A. Sibiu.....	31–32

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în muncă de către lucrători a echipamentelor de muncă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre stabilește cerințele minime pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor care utilizează la locul de muncă echipamente de muncă, definite potrivit art. 2.

(2) Prevederile Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 se completează cu prevederile specifice cuprinse în prezenta hotărâre.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *echipament de muncă* — orice mașină, aparat, unealtă sau instalație folosită la locul de muncă;

b) *utilizarea echipamentului de muncă* — orice activitate referitoare la echipamentul de muncă, cum ar fi pornirea sau oprirea echipamentului, folosirea, transportul, repararea, modificarea, întreținerea, inclusiv curățarea lui;

c) *zonă periculoasă* — orice zonă din interiorul și/sau din jurul echipamentului de muncă în care prezența unui lucrător expus îl supune pe acesta unui risc pentru sănătatea și securitatea sa;

d) *lucrător expus* — orice lucrător aflat integral sau parțial într-o zonă periculoasă;

e) *operator* — lucrătorul/lucrătorii însărcinat/însărcați cu utilizarea echipamentului de muncă.

CAPITOLUL II

Obligațiile angajatorului

SECȚIUNEA 1

Obligații generale. Reguli referitoare la echipamentele de muncă

Art. 3. — (1) Angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca echipamentul de muncă pus la dispoziția lucrătorilor din întreprindere și/sau unități să corespundă lucrului prestat ori să fie adaptat acestui scop și să poată fi utilizat de către lucrători, fără a pune în pericol securitatea sau sănătatea lor.

(2) La alegerea echipamentelor de muncă pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor, angajatorul este obligat să acorde o atenție deosebită tuturor condițiilor de muncă, caracteristicilor specifice acestora, precum și riscurilor existente, în special la locurile de muncă din cadrul întreprinderii și/sau unității, și/sau riscurilor care sunt susceptibile să apară la utilizarea echipamentelor de muncă.

(3) În situația în care nu este posibil să se asigure că echipamentele de muncă sunt utilizate fără niciun risc pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, angajatorul este obligat să ia măsuri corespunzătoare pentru reducerea riscurilor.

Art. 4. — (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 3, angajatorul este obligat să procure și/sau să utilizeze:

a) echipamente de muncă puse pentru prima dată la dispoziția lucrătorilor din întreprindere și/sau unitate, pentru folosință, după data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, care îndeplinesc:

(i) prevederile tuturor reglementărilor tehnice române care transpun legislația comunitară aplicabilă;

(ii) cerințele minime prevăzute în anexa nr. 1, în cazul în care nu se aplică sau se aplică parțial reglementări tehnice române care transpun legislația comunitară;

b) echipamente de muncă puse pentru prima dată la dispoziția lucrătorilor din întreprindere și/sau unitate, pentru folosință, care îndeplinesc cerințele minime prevăzute în anexa nr. 1, cel târziu până la data de 31 decembrie 2006.

(2) Angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca, pe toată durata utilizării lor, echipamentele de muncă să fie menținute, printr-o întreținere adecvată, la un nivel tehnic care să respecte, după caz, prevederile alin. (1) lit. a) sau b).

(3) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei stabilește, după consultarea partenerilor sociali și luând în considerare legislația și/sau practicile naționale, modalitățile care să permită realizarea unui nivel de securitate corespunzător obiectivelor prevăzute în anexa nr. 2.

SECȚIUNEA a 2-a

Verificarea echipamentelor de muncă

Art. 5. — (1) Angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca echipamentele de muncă a căror securitate depinde de condițiile de instalare să fie supuse unei verificări inițiale, după instalare și înainte de prima punere în funcțiune și unei verificări după fiecare montare într-un loc de muncă nou sau pe un nou amplasament, efectuate de persoane competente, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale, în scopul asigurării unei instalări corecte și a bunei funcționări a acestor echipamente de muncă.

(2) Pentru a garanta că cerințele de securitate și de sănătate sunt respectate și orice deteriorări sunt depistate și remediate la timp, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca echipamentele de muncă, care sunt supuse unor influențe ce pot genera deteriorări susceptibile de a fi la originea unor situații periculoase, să facă obiectul:

a) unor verificări periodice și, dacă este cazul, unor încercări periodice efectuate de persoane competente, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale;

b) unor verificări speciale, efectuate de persoane competente, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale, de fiecare dată când s-au produs evenimente excepționale susceptibile să aibă consecințe dăunătoare asupra securității echipamentului de muncă, cum ar fi modificări ale procesului de muncă, accidente, fenomene naturale, perioade prelungite de neutilizare.

(3) Rezultatele verificărilor trebuie să fie înregistrate și puse la dispoziție Inspecției Muncii la solicitarea acesteia. Ele trebuie păstrate pe o perioadă de timp corespunzătoare, de exemplu, în funcție de recomandările sau specificațiile producătorului.

(4) Dacă echipamentele de muncă respective sunt utilizate în exteriorul întreprinderii, acestea trebuie să fie însoțite de o dovadă referitoare la realizările ultimei verificări.

(5) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei stabilește modalitățile de efectuare a acestor verificări.

SECȚIUNEA a 3-a

Echipamente de muncă cu riscuri specifice. Ergonomia și sănătatea la locul de muncă

Art. 6. — Dacă utilizarea unui echipament de muncă este susceptibilă să prezinte un risc specific pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru a se asigura că:

a) utilizarea echipamentului de muncă este accesibilă numai lucrătorilor însărcinați cu această atribuție;

b) pentru efectuarea reparațiilor, modificărilor și întreținerii trebuie desemnați lucrători cu atribuții în acest sens.

Art. 7. — Postul de lucru și poziția lucrătorilor în utilizarea echipamentului de muncă, precum și principiile ergonomice trebuie să fie luate, în mod deosebit, în considerare de către angajator la aplicarea cerințelor minime de securitate și sănătate.

SECȚIUNEA a 4-a

Informarea lucrătorilor

Art. 8. — Fără a aduce atingere prevederilor secțiunii a 5-a a cap. III din Legea nr. 319/2006, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca lucrătorii să dispună de informații adecvate și, dacă este cazul, de fișe de lucru referitoare la echipamentele de muncă utilizate la locul de muncă.

Art. 9. — (1) Informațiile și fișele de lucru prevăzute la art. 8 trebuie să cuprindă un număr minim de date referitoare la securitate și sănătate privind:

a) condițiile de folosire a echipamentelor de muncă;

b) situațiile anormale previzibile;

c) concluziile care pot fi trase, acolo unde este cazul, din experiența acumulată în urma utilizării echipamentelor de muncă.

(2) Lucrătorii trebuie să fie atenționați în legătură cu riscurile la care sunt expuși, echipamentele de muncă din imediata vecinătate a locului lor de muncă, precum și asupra modificărilor prevăzute a fi efectuate, în măsura în care aceste modificări afectează echipamentele de muncă situate în imediata vecinătate a locului lor de muncă, chiar dacă acești lucrători nu utilizează direct aceste echipamente.

(3) Informațiile și fișele tehnice trebuie să fie pe înțelesul lucrătorilor vizati.

SECȚIUNEA a 5-a

Instruirea, consultarea și participarea lucrătorilor

Art. 10. — Fără a aduce atingere prevederilor secțiunii a 7-a a cap. III din Legea nr. 319/2006, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru ca:

- a) lucrătorii însărcinați cu utilizarea echipamentelor de muncă să fie instruiți adecvat, inclusiv cu privire la riscurile posibile, determinate de utilizarea acestora;
- b) lucrătorii prevăzuți la art. 6 lit. b) să fie instruiți adecvat.

Art. 11. — Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților lor se desfășoară potrivit prevederilor secțiunii a 6-a a cap. III din Legea nr. 319/2006.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 12. — Modificările de natură strict tehnică ale anexelor nr. 1 și 2 sunt realizate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în funcție de:

- a) adoptarea reglementărilor tehnice române care transpun legislația comunitară în domeniul armonizării tehnice și al standardizării referitoare la echipamentele de muncă; și/sau
- b) progresele tehnice, de evoluția reglementărilor sau specificațiilor internaționale ori de cunoștințele din domeniul echipamentelor de muncă.

Art. 13. — (1) Pentru întreprinderile mici și mijlocii, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei poate stabili, dacă este necesar, modalitățile de aplicare a prevederilor pct. 4 din anexa nr. 2, care se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(2) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei raportează Comisiei Europene la fiecare 5 ani cu privire la aplicarea dispozițiilor prezentei hotărâri, indicând punctele de vedere ale partenerilor sociali.

Art. 14. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 15. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

★

Prezenta hotărâre transpune Directiva 89/655/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea echipamentului de muncă de către lucrători în muncă, amendată de directivele 95/63/CE și 2001/45/CE, publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L nr. 393/1989, nr. 335/1995 și nr. 195/2001.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUContrasemnează:

p. Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Mihai Constantin Șeitan,

secretar de stat

p. Ministrul integrării europene,

Adrian Ciocănea,

secretar de stat

București, 30 august 2006.

Nr. 1.146.

ANEXA Nr. 1**CERINȚELE MINIME****pentru aplicarea art. 4 alin. (1) lit. a) pct. (ii) și lit. b) din hotărâre****1. Dispoziții generale**

1.1. Obligațiile stabilite în prezenta anexă se aplică, ținându-se seama de prevederile din hotărâre, și în cazurile în care echipamentul de muncă prezintă riscuri.

1.2. Cerințele minime enunțate în continuare, în măsura în care ele se aplică la echipamentele de muncă în funcțiune, nu necesită obligatoriu aceleași măsuri ca și cerințele esențiale referitoare la echipamentele de muncă noi.

2. Cerințe minime generale aplicabile echipamentelor de muncă

2.1. Sistemele de comandă ale unui echipament de muncă, care afectează securitatea, trebuie să fie vizibile, ușor de identificat și, dacă este necesar, să fie marcate corespunzător.

2.1.1. Sistemele de comandă trebuie să fie amplasate în exteriorul zonelor periculoase, cu excepția anumitor sisteme de comandă, dacă este necesar, și în așa fel încât manevrarea lor să nu provoace riscuri suplimentare. Acestea nu trebuie să genereze riscuri ca urmare a unei manevre neintenționate.

2.1.2. Dacă este necesar, de la postul de comandă principal operatorul trebuie să aibă posibilitatea să se asigure că nu există persoane în zonele periculoase. Dacă acest lucru nu este posibil, orice pornire trebuie să fie precedată automat de un sistem de siguranță, cum ar fi un semnal de avertizare sonoră și/sau vizuală. Lucrătorul expus trebuie să aibă timpul și/sau mijloacele necesare pentru a evita rapid riscurile provocate de pornirea și/sau oprirea echipamentului de muncă.

2.1.3. Sistemele de comandă trebuie să fie sigure și să fie alese ținându-se cont de defecțiunile, perturbațiile și constrângerile previzibile în cadrul utilizării prevăzute.

2.2. Pornirea echipamentului de muncă nu trebuie să fie posibil să se realizeze decât numai printr-o acțiune voluntară asupra sistemului de comandă prevăzut în acest scop.

2.2.1. Exceptându-se cazurile în care repornirea sau modificarea nu prezintă niciun risc pentru lucrătorii expuși, aceeași cerință se aplică și pentru:

a) repornirea echipamentului după o oprire, indiferent de cauza opririi;

b) comanda unei modificări semnificative a condițiilor de funcționare (de exemplu, viteză, presiune etc.).

2.2.2. Această cerință nu se aplică repornirii sau modificării condițiilor de funcționare rezultate din derularea unei secvențe normale a unui ciclu automat.

2.3. Fiecare echipament de muncă trebuie să fie prevăzut cu un sistem de comandă care să permită oprirea completă a acestuia în condiții de securitate.

2.3.1. Fiecare post de lucru trebuie să fie prevăzut cu un sistem de comandă care să permită, în funcție de riscurile existente, oprirea fie în totalitate a echipamentului de muncă, fie numai parțial, de așa manieră încât echipamentul de muncă să fie în stare de securitate.

2.3.2. Comanda de oprire a echipamentului de muncă trebuie să aibă prioritate față de comenzile de pornire. Oprirea echipamentului de muncă sau a elementelor periculoase ale acestuia fiind realizată, alimentarea cu energie a organelor de comandă respective trebuie să fie întreruptă.

2.4. Dacă acest lucru este necesar și în funcție de pericolele pe care le prezintă echipamentul de muncă și de timpii normali de oprire, un echipament de muncă trebuie să fie prevăzut cu un dispozitiv de oprire de urgență.

2.5. Un echipament de muncă care prezintă pericole datorate căderilor sau proiectării de obiecte trebuie să fie prevăzut cu dispozitive de securitate corespunzătoare. Un echipament de muncă care prezintă pericole datorate degajărilor de gaze, vapori sau lichide ori emisiilor de pulberi trebuie să fie prevăzut cu dispozitive corespunzătoare de reținere și/sau de evacuare amplasate în apropierea surselor corespunzătoare de pericol.

2.6. Echipamentele de muncă și elementele lor componente trebuie, dacă este necesar pentru securitatea sau sănătatea lucrătorilor, să fie stabilizate prin fixare ori prin alte mijloace.

2.7. În cazul în care există riscul ruperii sau spargerii unor elemente ale echipamentului de muncă, situație care ar putea prezenta pericole semnificative pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, trebuie luate măsuri de protecție adecvate.

2.8.

2.8.1. Dacă elementele mobile ale unui echipament de muncă prezintă riscuri de producere de accidente prin contactul mecanic, acestea trebuie să fie prevăzute cu protectori și dispozitive de protecție care să împiedice accesul în zonele periculoase sau să oprească mișcarea elementelor periculoase înainte de pătrunderea în zonele periculoase.

2.8.2. Protectorii și dispozitivele de protecție trebuie:

a) să fie de construcție robustă;

b) să nu genereze riscuri suplimentare;

c) să nu fie înlăturate cu ușurință sau făcute inoperante;

d) să fie amplasate la o distanță adecvată față de zona periculoasă;

e) să nu limiteze mai mult decât este necesar observarea ciclului de muncă;

f) să permită intervențiile indispensabile pentru instalarea și/sau înlocuirea elementelor și, de asemenea, pentru activitățile de întreținere, prin limitarea accesului numai în zona sau la lucrarea care trebuie realizată și, dacă este posibil, fără demontarea protectorului sau dispozitivului de protecție.

2.9. Zonele și punctele de muncă sau cele de întreținere a unui echipament de muncă trebuie să fie iluminate corespunzător, în funcție de lucrările realizate.

2.10. Părțile echipamentului de muncă expuse unor temperaturi înalte sau foarte scăzute trebuie, dacă este cazul, să fie protejate împotriva riscurilor de contact sau de apropiere a lucrătorilor de ele.

2.11. Dispozitivele de avertizare ale echipamentului de muncă trebuie să fie ușor de perceput și de înțeles și lipsite de ambiguități.

2.12. Un echipament de muncă poate să fie utilizat numai pentru operațiunile și în condițiile pentru care a fost realizat.

2.13. Operațiile de întreținere trebuie să poată să fie efectuate când echipamentul de muncă este oprit. Dacă acest lucru nu este posibil, trebuie să fie luate măsuri de protecție adecvate pentru executarea acestor operații sau pentru ca acestea să fie efectuate în afara zonelor periculoase. Pentru fiecare echipament de muncă care deține un program de întreținere, acesta trebuie să fie respectat și ținut la zi.

2.14. Orice echipament de muncă trebuie să fie prevăzut cu dispozitive ușor de identificat, destinate separării de fiecare din sursele de energie. Reconectarea nu trebuie să genereze riscuri pentru lucrătorii în cauză.

2.15. Un echipament de muncă trebuie să fie prevăzut cu dispozitive de avertizare și semnalizare indispensabile pentru asigurarea securității lucrătorilor.

2.16. Pentru efectuarea operațiilor de producție, reglare și întreținere a echipamentelor de muncă, lucrătorii trebuie să aibă acces și să rămână în condiții de securitate în toate zonele necesare.

2.17. Orice echipament de muncă trebuie să fie adecvat pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor de incendiu sau de supraîncălzire a echipamentului de muncă ori de degajare de gaze, pulberi, lichide, vapori sau de alte substanțe produse de către echipamentul de muncă sau utilizate ori depozitate în acesta.

2.18. Orice echipament de muncă trebuie să fie adecvat pentru prevenirea riscurilor de explozie a acestuia sau a substanțelor produse de acesta ori utilizate sau depozitate în echipamentul de muncă.

2.19. Orice echipament de muncă trebuie să fie adecvat pentru protecția lucrătorilor expuși riscurilor de electrocutare prin atingere directă sau indirectă.

3. Cerințe minime suplimentare aplicabile echipamentelor de muncă specifice

3.1. Cerințe minime aplicabile echipamentelor de muncă mobile, cu sau fără autopropulsie

3.1.1. Echipamentele de muncă pe care este necesară prezența unui lucrător transportat sau a unor lucrători transportați trebuie să fie amenajate de așa manieră încât să reducă riscurile pentru lucrător sau lucrători în timpul deplasării. În aceste riscuri trebuie să fie incluse riscurile de contact al lucrătorilor cu roțile sau șenilele ori de blocare de către acestea.

3.1.2.

3.1.2.1. Atunci când blocarea accidentală a elementelor de transmisie a puterii între un echipament de muncă mobil și accesoriile sale și/sau remorci poate genera riscuri specifice, acest echipament de muncă trebuie să fie echipat sau amenajat de așa manieră încât să împiedice blocarea elementelor de transmitere a puterii.

3.1.2.2. Atunci când blocarea nu poate să fie împiedicată, trebuie să fie luate toate măsurile posibile pentru a se evita consecințele dăunătoare pentru lucrători.

3.1.3. Dacă elementele de transmitere a puterii între echipamentele de muncă mobile riscă să se îmbâcsească și să se deterioreze prin contact cu solul, trebuie să fie prevăzute facilități pentru susținerea acestora.

3.1.4.

3.1.4.1. Echipamentele de muncă mobile pe care este necesară prezența unui lucrător transportat sau a unor lucrători transportați trebuie să limiteze, în condiții de utilizare efectivă, riscurile care provin din schimbarea direcției sau răsturnarea echipamentului de muncă:

a) fie printr-o structură de protecție care să împiedice ca echipamentul de muncă să nu se răstoarne mai mult de un sfert de rotație;

b) fie printr-o structură care să garanteze un spațiu suficient în jurul lucrătorului transportat sau lucrătorilor transportați, dacă mișcarea poate continua cu mai mult de un sfert de rotație;

c) fie prin orice alt dispozitiv cu efect echivalent.

3.1.4.2. Aceste structuri de protecție pot face parte integrantă din echipamentul de muncă.

3.1.4.3. Aceste structuri de protecție nu sunt necesare atunci când echipamentul de muncă este stabilizat în timpul utilizării sau atunci când schimbarea direcției ori răsturnarea echipamentului de muncă este imposibilă din proiectare.

3.1.4.4. Dacă există un risc ca un lucrător transportat, în momentul schimbării direcției sau răsturnării, să fie strivit între părțile echipamentului de muncă și sol, trebuie să fie instalat un sistem de reținere pentru lucrătorii transportați.

3.1.5. Autostivuitoarele cu furcă pe care sunt așezați unul sau mai mulți lucrători trebuie să fie amenajate sau echipate de așa manieră încât să limiteze riscurile de răsturnare, de exemplu:

a) fie prin instalarea unei cabine pentru conducător;

b) fie printr-o structură care să împiedice răsturnarea acestora;

c) fie printr-o structură care să garanteze că, în cazul răsturnării acestora, rămâne un spațiu suficient între sol și anumite părți ale autostivitorului cu furcă pentru lucrătorii transportați;

d) fie printr-o structură care să rețină lucrătorul sau lucrătorii pe scaunul de la postul de conducere de așa manieră încât să împiedice ca acesta/aceștia să fie strivit/striviți de părți ale autostivitorului care se răstoarnă.

3.1.6. Echipamentele de muncă mobile cu autopropulsare, a căror deplasare poate provoca riscuri pentru lucrători, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie prevăzute cu mijloace care să permită prevenirea unei porniri neautorizate;

b) să fie prevăzute cu mijloace adecvate care să reducă consecințele unei eventuale ciocniri în caz de mișcare simultană a mai multor echipamente de muncă care se deplasează pe șine;

c) să fie prevăzute cu un dispozitiv de frânare și de oprire; în măsura în care condițiile de securitate o impun, în cazul defectării dispozitivului principal, un dispozitiv de urgență, acționat prin comenzi ușor de manevrat sau prin sisteme automate, trebuie să permită frânarea și oprirea;

d) atunci când câmpul de vizibilitate directă a conducătorului este necorespunzător din punctul de vedere al securității, acestea trebuie să fie prevăzute cu dispozitive auxiliare adecvate, pentru îmbunătățirea vizibilității;

e) dacă sunt prevăzute pentru utilizare pe timpul nopții sau în locuri întunecoase, acestea trebuie să fie prevăzute cu un dispozitiv de iluminat, adaptat lucrării de efectuat și care asigură o securitate suficientă pentru lucrători;

f) dacă prezintă riscuri de incendiu — datorate acestora sau remorcilor și/sau încărcăturii — susceptibile să pericliteze lucrătorii, acestea trebuie să fie prevăzute cu dispozitive adecvate de stingere a incendiilor, în cazul în care astfel de dispozitive nu sunt disponibile suficient de aproape de locul de utilizare;

g) dacă sunt telecomandate, acestea trebuie să se oprească automat atunci când ies din câmpul de acțiune al telecomenzii;

h) dacă sunt telecomandate și pot, în condiții normale de utilizare, să lovească sau să blocheze lucrătorii, acestea trebuie să fie echipate cu dispozitive de protecție împotriva acestor riscuri, în cazul în care nu există alte dispozitive adecvate pentru combaterea riscului de lovire.

3.2. *Cerințe minime aplicabile echipamentelor de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor*

3.2.1. Dacă echipamentele de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor sunt instalate în mod permanent, rezistența și stabilitatea acestora în timpul utilizării trebuie să fie asigurate ținându-se seama mai ales de sarcinile care se vor ridica și de solicitările produse în locurile de suspendare sau de fixare pe structuri.

3.2.2.

3.2.2.1. Mașinile folosite pentru ridicarea sarcinilor trebuie să aibă marcate vizibil sarcina nominală și, dacă este cazul, o plăcuță pe care să fie înscrisă sarcina nominală pentru fiecare configurație a mașinii.

3.2.2.2. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie să fie marcate de așa manieră încât să permită identificarea caracteristicilor esențiale pentru utilizarea sigură.

3.2.2.3. Dacă echipamentul de muncă nu a fost destinat pentru ridicarea lucrătorilor și dacă există posibilitatea unei asemenea confuzii, o semnalizare adecvată trebuie să fie marcată de manieră vizibilă.

3.2.3. Echipamentele de muncă instalate permanent trebuie să fie instalate de așa manieră încât să reducă riscul ca sarcinile:

a) să lovească lucrătorii;

b) în mod neintenționat, să se deplaseze periculos sau să cadă liber; sau

c) să se desprindă neintenționat.

3.2.4.

3.2.4.1. Mașinile pentru ridicarea sau deplasarea lucrătorilor trebuie să fie adecvate:

a) pentru a evita riscurile de cădere a cabinei, atunci când acestea există, cu ajutorul dispozitivelor adecvate;

b) pentru a evita riscurile de cădere a utilizatorului în afara cabinei, atunci când acestea există;

c) pentru a evita riscurile de strivire, de blocare sau de lovire a utilizatorului, în special printr-un contact întâmplător cu obiecte;

d) pentru a garanta securitatea lucrătorilor blocați în cabină în caz de accident și a permite deblocarea acestora.

3.2.4.2. Dacă, din motive inerente datorate amplasamentului și înălțimilor diferite, riscurile menționate la pct. 3.2.4.1 lit. a) nu pot să fie evitate prin niciun dispozitiv de securitate, trebuie să fie instalat un cablu cu coeficient de securitate mărit, iar starea acestuia trebuie să fie verificată în fiecare zi de muncă.

3.3. *Cerințe minime aplicabile instalațiilor și echipamentelor de muncă electrice*

3.3.1. Instalațiile și echipamentele de muncă electrice trebuie să fie proiectate, fabricate, montate, întreținute și exploatate astfel încât să asigure protecția împotriva pericolelor generate de energia electrică, precum și protecția împotriva pericolelor datorate influențelor externe.

3.3.1.1. Pentru asigurarea protecției împotriva pericolelor generate de echipamentele electrice, trebuie prevăzute măsuri tehnice astfel încât:

a) persoanele să fie protejate față de pericolul de vătămare care poate fi generat la atingerea directă sau indirectă a părților aflate sub tensiune;

b) să nu se producă temperaturi, arcuri electrice sau radiații care să pericliteze viața ori sănătatea oamenilor;

c) construcția echipamentelor de muncă să fie adecvată mediului pentru a se evita producerea de incendii și explozii;

d) persoanele și bunurile să fie protejate contra pericolelor generate în mod natural de echipamentul electric;

e) izolația echipamentelor electrice să fie corespunzătoare pentru condițiile prevăzute.

3.3.1.2. Pentru asigurarea protecției împotriva pericolelor datorate influenței externe, echipamentele electrice trebuie:

a) să satisfacă cerințele referitoare la solicitările mecanice astfel încât să nu fie periclitați lucrătorii și persoanele care se află în mediul de muncă;

b) să nu fie influențate de condițiile de mediu, astfel încât să nu fie periclitați lucrătorii și persoanele care se află în mediul de muncă;

c) să nu pericliteze lucrătorii și persoanele care se află în mediul de muncă, în condiții previzibile de suprasarcină.

3.3.2.

3.3.2.1. La instalațiile și echipamentele de muncă electrice, pentru protecția împotriva electrocutării prin atingere directă trebuie să se aplice măsuri tehnice, completate cu măsuri organizatorice.

3.3.2.2. Pentru protecția împotriva electrocutării prin atingere directă trebuie să fie realizate următoarele măsuri tehnice:

a) acoperiri cu materiale electroizolante ale părților active (izolarea de protecție) ale instalațiilor și echipamentelor electrice;

b) închideri în carcase sau acoperiri cu învelișuri exterioare;

c) îngrădiri;

d) protecția prin amplasare în locuri inaccesibile prin asigurarea unor distanțe minime de securitate;

e) scoaterea de sub tensiune a instalației sau echipamentului electric la care urmează a se efectua lucrări și verificarea lipsei de tensiune;

f) utilizarea de dispozitive speciale pentru legări la pământ și în scurtcircuit;

g) folosirea mijloacelor de protecție electroizolante;

h) alimentarea la tensiune foarte joasă (redușă) de protecție;

i) egalizarea potențialelor și izolarea față de pământ a platformei de lucru.

3.3.2.3. Pentru protecția împotriva electrocutării prin atingere directă trebuie să fie realizate următoarele măsuri organizatorice:

a) executarea intervențiilor la instalațiile electrice (depanări, reparări, racordări etc.) trebuie să se facă numai de către personal calificat în meseria de electrician, autorizat și instruit pentru lucrul respectiv;

b) executarea intervențiilor în baza uneia din formele de lucru;

c) delimitarea materială a locului de muncă (îngrădire);

d) eșalonarea operațiilor de intervenție la instalațiile electrice;

e) elaborarea unor instrucțiuni de lucru pentru fiecare intervenție la instalațiile electrice;

f) organizarea și executarea verificărilor periodice ale măsurilor tehnice de protecție împotriva atingerilor directe.

3.3.2.4. La instalațiile, utilajele, echipamentele și aparatele care utilizează energie electrică intervențiile sunt permise numai în baza următoarelor forme de lucru:

a) autorizații de lucru scrise (AL);

b) instrucțiuni tehnice interne de protecție a muncii (ITI—PM);

c) atribuții de serviciu (AS);

d) dispoziții verbale (DV);

e) procese-verbale (PV);

f) obligații de serviciu (OS);

g) propria răspundere (PR).

3.3.3.

3.3.3.1. La instalațiile și echipamentele de muncă electrice, pentru protecția împotriva electrocutării prin atingere indirectă trebuie să se realizeze și să se aplice numai măsuri și mijloace de protecție tehnice, fiind interzise înlocuirea măsurilor și mijloacelor tehnice de protecție cu măsuri de protecție organizatorice. Pentru evitarea electrocutării prin atingere indirectă trebuie aplicată o măsură de protecție principală, care să asigure protecția în orice condiții, și o măsură de protecție suplimentară, care să asigure protecția în cazul deteriorării protecției principale. Cele două măsuri de protecție trebuie alese astfel încât să nu se anuleze una pe cealaltă.

3.3.3.2. Pentru protecția împotriva atingerii indirecte trebuie să fie realizate următoarele măsuri tehnice:

- a) folosirea tensiunilor foarte joase de securitate TFJS;
- b) legarea la pământ;
- c) legarea la nul de protecție;
- d) izolarea suplimentară de protecție, aplicată utilajului, în procesul de fabricare;
- e) izolarea amplasamentului;
- f) separarea de protecție;
- g) egalizarea și/sau dirijarea potențialelor;
- h) deconectarea automată în cazul apariției unei tensiuni sau a unui curent de defect periculoase;
- i) folosirea mijloacelor de protecție electroizolante.

3.3.3.3. Este interzisă folosirea drept protecție principală a măsurilor indicate la pct. 3.3.3.2 lit. e), g), h) și i).

3.3.3.4. Fac excepție instalațiile electrice casnice, la care deconectarea automată la curenți de defect poate constitui mijloc principal de protecție, și stâlpii liniilor electrice aeriene de joasă tensiune, la care dirijarea distribuției potențialelor constituie mijloc principal de protecție.

3.3.4. La instalațiile și echipamentele electrice de înaltă tensiune, sistemul de protecție împotriva electrocutării prin atingere indirectă trebuie să se realizeze prin legarea la pământ de protecție, care este măsură obligatorie, cumulat cu alte măsuri de protecție.

3.3.5.

3.3.5.1. Instalațiile și echipamentele electrice trebuie să fie alese cu grad corespunzător de protecție în funcție de zonele cu atmosferă potențial explozivă.

3.3.5.2. Zonarea trebuie să se efectueze de către proiectantul instalațiilor și echipamentelor electrice, la cererea beneficiarului.

3.3.6. La instalațiile și echipamentele de muncă electrice, valorile de calcul, precum și limitele admise ale curenților prin corpul omului, ale impedanței electrice a corpului uman, ale tensiunilor de atingere și de pas și ale tensiunilor de lucru trebuie să fie în conformitate cu regulile tehnice aplicabile.

3.3.7. Rețelele izolate față de pământ trebuie să fie prevăzute cu protecție automată prin controlul rezistenței de izolație, care să semnalizeze și/sau să deconecteze în cazul punerii la pământ. Rețelele electrice din locurile de muncă cu risc de incendiu și explozie, precum și cele din depozitele de explozivi sau carburanți trebuie prevăzute cu dispozitive care să asigure protecția automată la curenți de defect (PACD).

3.3.8. La instalațiile de înaltă tensiune trebuie să fie prevăzute blocări mecanice sau electrice, astfel încât deschiderea carcaselor și a îngrădirilor de protecție să fie posibilă numai după scoaterea de sub tensiune a echipamentului electric respectiv, iar manevrarea dispozitivului de blocare trebuie să poată fi făcută numai cu o sculă specială.

3.3.9. Pentru ca deservirea, întreținerea și repararea instalațiilor și echipamentelor de muncă electrice să se poată efectua fără pericol, trebuie să se prevadă, încă din faza de proiectare, execuție și montaj, distanțe, spații și/sau îngrădiri de protecție în jurul acestora.

3.3.10. La mașinile și instalațiile de ridicat cu elemente mobile, cum sunt podurile rulante din încăperile sau spațiile de producție neelectrice, se admit părți active în construcție deschisă, fără carcase închise, cu condiția protejării împotriva atingerii sau apropierii de părțile active, prin amplasarea acestora la înălțimi suficient de mari față de căile de acces și de circulație și/sau prin prevederea de îngrădiri închise pe căile de acces.

3.3.11. Automacaralele care lucrează în apropierea liniilor electrice aeriene trebuie să fie echipate cu dispozitive de semnalizare a intrării brațului în zona de influență a acestora.

3.3.12. Echipamentul de muncă electric/instalația de clasa I de protecție trebuie să aibă asigurată protecția împotriva atingerii directe a pieselor aflate normal sub tensiune și să fie prevăzut/prevăzută cu legături de protecție pentru asigurarea protecției în caz de defect.

3.3.13. La instalațiile și echipamentele de muncă electrice de clasa I de protecție posibilitatea executării legăturilor de protecție trebuie să se asigure astfel:

a) în cazul unui echipament electric/unei instalații fix/fixe, acesta/aceasta trebuie să fie prevăzut/prevăzută cu două borne de masă: una în cutia de borne, lângă bornele de alimentare cu energie electrică, pentru racordarea conductorului de protecție din cablul de alimentare a echipamentului/instalației, și a doua bornă pe carcasa echipamentului/instalației în exterior, pentru racordarea vizibilă la centura de legare la pământ sau la altă instalație de protecție;

b) în cazul unui echipament mobil sau portabil, acesta trebuie să fie prevăzut cu un cablu de alimentare flexibil, prevăzut cu o fișă (ștecher) cu contact de protecție, sau echipamentul să fie prevăzut cu posibilitatea racordării unui cablu flexibil de alimentare cu conductor de protecție.

3.3.14. Echipamentul de muncă electric/instalația de clasa II de protecție trebuie să aibă asigurată protecția împotriva atingerii directe a pieselor aflate normal sub tensiune și să fie prevăzut/prevăzută, din fabricație, cu o izolație suplimentară, dublă sau întărită.

3.3.15. Echipamentul de muncă electric/instalația de clasa III de protecție trebuie să aibă asigurată protecția împotriva atingerii directe a pieselor aflate normal sub tensiune și să nu producă o tensiune mai mare decât tensiunea foarte joasă de alimentare.

3.3.16.

3.3.16.1. Instalațiile electrice în faza de experimentare trebuie să îndeplinească toate condițiile prevăzute în reglementările și regulile tehnice aplicabile pentru protecția împotriva electrocutării sau a accidentelor tehnice.

3.3.16.2. Instalațiile sau echipamentele de muncă electrice trebuie să fie verificate la recepție, înainte de punerea în funcțiune și apoi periodic în exploatare, precum și după fiecare reparație sau modificare, fiind interzisă punerea sub tensiune a instalației, utilajului sau echipamentului care nu a corespuns la una dintre aceste verificări.

3.3.16.3. Instalațiile și echipamentele de muncă electrice pot să fie recepționate și puse în funcțiune numai după ce s-a constatat că s-au respectat reglementările și regulile tehnice aplicabile.

3.3.17. La instalațiile sau echipamentele de muncă electrice este interzis să se aducă modificări față de proiect în timpul exploatarei, întreținerii și repunerii în funcțiune a acestora. În cazuri speciale, se admit modificări doar cu acordul proiectantului instalațiilor și echipamentelor de muncă electrice respective.

3.3.18. Mijloacele și echipamentele electrice de protecție trebuie să fie verificate, în conformitate cu prevederile reglementărilor și regulilor tehnice aplicabile, înainte de utilizare, la punerea în funcțiune, după reparații sau modificări și apoi periodic (în exploatare).

3.3.19. Utilizarea echipamentului de muncă electric/instalației de clasa I de protecție trebuie să se facă în următoarele condiții:

a) să se execute și să se verifice periodic legăturile de protecție necesare pentru asigurarea protecției împotriva electrocutării în cazul unui defect soldat cu apariția unei tensiuni periculoase de atingere;

b) să se asigure și să se verifice periodic deconectarea automată a echipamentului electric/instalației sau sectorului defect și dispariția tensiunii periculoase de atingere;

c) să se verifice periodic ca protecția împotriva atingerii directe a pieselor aflate normal sub tensiune să nu fie înlăturată sau deteriorată.

3.3.20. Utilizarea echipamentului de muncă electric/instalației de clasa II de protecție trebuie să se facă în următoarele condiții:

a) să se verifice periodic ca izolația suplimentară a echipamentului electric/instalației să nu fie deteriorată sau eliminată;

b) să se verifice periodic ca protecția împotriva atingerii directe a pieselor aflate normal sub tensiune să nu fie înlăturată sau deteriorată.

3.3.21. Utilizarea echipamentului de muncă electric/instalației de clasa III de protecție trebuie să se facă în următoarele condiții:

a) să se alimenteze echipamentul electric sau instalația la tensiunea foarte joasă pentru care au fost proiectate să funcționeze;

b) sursa de tensiune trebuie să fie astfel construită încât să nu permită apariția în circuitul de tensiune foarte joasă a unei tensiuni mai mari. Dacă se utilizează un transformator coborât, acesta trebuie să fie un transformator de separare (de siguranță);

c) izolația circuitului de foarte joasă tensiune trebuie să fie de așa natură încât să nu permită apariția unei tensiuni mai mari din alte circuite, în circuitul de tensiune foarte joasă;

d) să se verifice periodic ca protecția împotriva atingerii directe a pieselor aflate normal sub tensiune să nu fie înlăturată sau deteriorată.

3.3.22.

3.3.22.1. În cazul instalațiilor sau echipamentelor de muncă electrice la care se execută lucrări cu scoaterea de sub tensiune, trebuie să fie scoase de sub tensiune următoarele elemente:

- a) părțile active aflate sub tensiune, la care urmează a se lucra;
- b) părțile active aflate sub tensiune la care nu se lucrează, dar se găsesc la o distanță mai mică decât limita admisă la care se pot apropia persoanele sau obiectele de lucru (utilaje, unelte etc.), indicată în documentația tehnică specifică;
- c) părțile active aflate sub tensiune ale instalațiilor situate la o distanță mai mare decât limita admisă, dar care, datorită lucrărilor care se execută în apropiere, trebuie scoase de sub tensiune.

3.3.22.2. În cazul lucrărilor cu scoatere de sub tensiune este necesară legarea la pământ și în scurtcircuit a conductoarelor de fază, inclusiv pe conductorul de nul în cazul liniilor electrice aeriene, operație care trebuie să se execute imediat după verificarea lipsei de tensiune.

3.3.23.

3.3.23.1. În cazul instalațiilor sau echipamentelor de muncă electrice la care se execută lucrări cu scoatere de sub tensiune sau fără scoatere de sub tensiune, trebuie să se utilizeze mijloace de protecție electroizolante.

3.3.23.2. La lucrul în instalațiile de joasă tensiune trebuie să fie utilizate mijloace individuale de protecție electroizolante, care constituie singura măsură tehnică de protecție, cumulate cu măsurile organizatorice.

3.3.23.3. La lucrul în instalațiile de înaltă tensiune trebuie să fie utilizate mijloace individuale de protecție electroizolante, cumulate cu alte mijloace de protecție.

3.3.23.4. Lucrările fără scoatere de sub tensiune a instalațiilor și a echipamentelor electrice trebuie să fie executate de către personal autorizat pentru lucrul sub tensiune.

3.3.24. Instalațiile sau locurile unde există sau se exploatează echipamente electrice trebuie să fie dotate, în funcție de lucrările și condițiile de exploatare, cu următoarele categorii de mijloace de protecție:

a) mijloace de protecție care au drept scop protejarea omului prin izolarea acestuia față de elementele aflate sub tensiune sau față de pământ, respectiv prăjini electroizolante pentru acționarea separatoarelor, manipularea indicatoarelor mobile de tensiune, montarea scurtcircuitoarelor etc., scule cu mânere electroizolante, covoare și platforme electroizolante, mănuși și încălțăminte electroizolante etc.;

b) detectoare mobile de tensiune, cu ajutorul cărora se verifică prezența sau lipsa tensiunii;

c) garnituri mobile de legare la pământ și în scurtcircuit;

d) panouri, paravane, împrejmuiri (îngrădiri);

e) panouri de semnalizare.

3.3.25. Instalațiile sau echipamentele de muncă electrice trebuie să fie exploatate, întreținute, reparate, reparate și puse sub tensiune numai de către personal calificat în meseria de electrician autorizat din punctul de vedere al securității muncii. Autorizarea personalului pentru lucru la instalațiile tehnice electrice în activitățile de exploatare, întreținere și reparații trebuie să se realizeze, conform regulamentului pentru autorizarea electricienilor din punctul de vedere al securității muncii, pe bază de examen medical, psihologic și test de verificare a cunoștințelor profesionale, de securitate și sănătate în muncă și de acordare a primului ajutor.

ANEXA Nr. 2

DISPOZIȚII

referitoare la utilizarea echipamentelor de muncă prevăzute la art. 4 alin. (3) din hotărâre

1. Dispoziții generale aplicabile tuturor echipamentelor de muncă

1.1. Dispozițiile din prezenta anexă se aplică în conformitate cu dispozițiile din hotărâre și atunci când există riscul corespunzător pentru echipamentul de muncă respectiv. Echipamentele de muncă trebuie să fie instalate, dispuse și utilizate de așa manieră încât să permită reducerea riscurilor pentru utilizatorii acestora și pentru ceilalți lucrători, de exemplu făcând astfel încât să existe spațiu suficient între elementele mobile ale echipamentelor de muncă și elementele fixe sau mobile din spațiul de muncă și ca toată energia ori substanța utilizată sau produsă să poată să fie furnizată și/sau evacuată de manieră sigură.

1.2. Montarea și demontarea echipamentelor de muncă trebuie să fie realizate de manieră sigură, în special prin respectarea instrucțiunilor furnizate de fabricant.

1.3. Echipamentele de muncă care, în timpul utilizării, pot să fie expuse descărcărilor electrice trebuie să fie protejate prin dispozitive sau cu măsuri adecvate împotriva efectelor trăsnetului.

2. Dispoziții de utilizare a echipamentelor de muncă mobile, cu sau fără autopropulsie

2.1. Conducerea echipamentelor de muncă autopropulsate este rezervată numai lucrătorilor care au fost instruiți adecvat pentru conducerea sigură a acestora.

2.2. Dacă un echipament de muncă este manevrat într-o zonă de muncă, trebuie să fie stabilite și respectate reguli de circulație adecvate.

2.3. Trebuie să fie luate măsuri organizatorice pentru a evita ca lucrătorii care se deplasează pe jos să nu se găsească în zona de operare a echipamentelor de muncă autopropulsate. Dacă prezența lucrătorilor care se deplasează pe jos este necesară pentru buna executare a lucrărilor, trebuie să fie luate măsuri adecvate pentru a evita ca aceștia să fie accidentați de către echipamente.

2.4. Transportul lucrătorilor pe echipamentele de muncă mobile acționate mecanic nu este autorizat decât dacă au fost prevăzute amplasamente sigure în acest scop. Dacă lucrările trebuie să fie efectuate în timpul deplasării, viteza trebuie să fie adaptată, în funcție de cât este necesar.

2.5. Echipamentele de muncă mobile prevăzute cu un motor cu ardere internă nu trebuie să fie utilizate în zonele de muncă dacă nu este garantată o cantitate suficientă de aer, astfel încât să nu existe riscuri pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor.

3. Dispoziții de utilizare a echipamentelor de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor

3.1. *Observații generale*

3.1.1. Echipamentele de muncă demontabile sau mobile folosite la ridicarea sarcinilor trebuie să fie utilizate de așa manieră încât să garanteze stabilitatea echipamentului de muncă pe durata utilizării în toate condițiile previzibile, luându-se în considerare natura solului.

3.1.2.

3.1.2.1. Ridicarea lucrătorilor nu este permisă decât cu echipamente de muncă și dispozitive prevăzute în acest scop.

3.1.2.2. Fără a se aduce atingere prevederilor art. 6 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, în mod excepțional, echipamentele neprevăzute pentru ridicarea lucrătorilor pot să fie utilizate în acest scop, cu condiția să fie luate măsuri adecvate pentru a se asigura securitatea, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale care prevăd o supraveghere corespunzătoare.

3.1.2.3. În timpul prezenței lucrătorilor pe echipamentul de muncă folosit pentru ridicarea sarcinilor, la postul de conducere trebuie să fie asigurată prezența permanentă. Lucrătorii care sunt ridicați trebuie să dispună de un mijloc de comunicare sigur. Trebuie să fie prevăzută evacuarea acestora în caz de pericol.

3.1.3. Doar dacă acest lucru nu este necesar pentru buna desfășurare a lucrărilor, trebuie să fie luate măsuri pentru ca lucrătorii să nu fie prezenți sub sarcinile suspendate. Este interzisă deplasarea sarcinilor suspendate deasupra locurilor de muncă neprotejate în care lucrătorii sunt prezenți în mod curent. În această eventualitate, dacă buna desfășurare a lucrărilor nu poate fi asigurată în alt mod, trebuie să fie elaborate și aplicate proceduri adecvate.

3.1.4. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie să fie alese în funcție de sarcinile care se manipulează, distanțele dintre punctele de prindere ale acestora, dispozitivele de prindere și condițiile atmosferice, ținându-se seama de modul și de configurația de legare. Ansamblurile dispozitivelor de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie să fie marcate vizibil pentru a permite utilizatorului să le cunoască caracteristicile, atunci când acestea nu sunt demontate după utilizare.

3.1.5. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie să fie depozitate de așa manieră încât să se garanteze că acestea nu se vor deteriora sau degrada.

3.2. *Echipamente de muncă folosite la ridicarea sarcinilor neghidate*

3.2.1. Dacă două sau mai multe echipamente de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor neghidate sunt instalate sau montate la un loc de muncă astfel încât câmpul lor de acțiune se intersectează, trebuie să fie luate măsuri adecvate pentru a se preveni ciocnirea între sarcini și/sau între elemente ale echipamentelor de muncă.

3.2.2. În timpul utilizării unui echipament de muncă mobil folosit pentru ridicarea sarcinilor neghidate trebuie să fie luate măsuri adecvate pentru a se preveni bascularea, răsturnarea și, dacă este cazul, deplasarea și alunecarea acestuia. Trebuie să fie verificată executarea corespunzătoare a acestor măsuri.

3.2.3. Dacă operatorul unui echipament de muncă folosit la ridicarea sarcinilor neghidate nu poate observa întregul traseu al sarcinii nici direct, nici prin intermediul unor dispozitive auxiliare care furnizează informațiile necesare, atunci o persoană competentă trebuie să fie desemnată să comunice cu operatorul pentru a-l ghida și trebuie să fie luate măsuri organizatorice pentru a se evita ciocnirile sarcinilor susceptibile să pună în pericol lucrătorii.

3.2.4. Lucrările trebuie să fie organizate de așa manieră încât atunci când lucrătorul agață sau desprinde o sarcină cu mâna, aceste operații să poată fi efectuate în condiții de securitate deplină, în special prin păstrarea de către acest lucrător a comenzilor directe sau indirecte ale echipamentului.

3.2.5. Toate operațiunile de ridicare trebuie să fie planificate corect, supravegheate de o manieră adecvată și efectuate astfel încât să protejeze securitatea lucrătorilor. În special, dacă o sarcină trebuie să fie ridicată simultan de două sau mai multe echipamente de muncă folosite la ridicarea sarcinilor neghidate, trebuie să fie stabilită și aplicată o procedură pentru a se asigura buna coordonare a operatorilor.

3.2.6. Dacă echipamentele de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor neghidate nu pot reține sarcinile în cazul unei defectări parțiale sau totale a sistemului de alimentare cu energie, trebuie să fie luate măsuri adecvate pentru a se evita expunerea lucrătorilor la riscurile corespunzătoare. Sarcinile suspendate nu trebuie lăsate fără supraveghere, cu excepția cazului în care accesul în zona periculoasă este împiedicat și dacă sarcina a fost agățată și este menținută în condiții de securitate deplină.

3.2.7. Utilizarea în aer liber a echipamentelor de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor neghidate trebuie interzisă atunci când condițiile meteorologice se deteriorează până la punctul în care se periclitează utilizarea în condiții de securitate a acestora, expunând astfel lucrătorii la riscuri. Pentru a se evita riscurile pentru lucrători trebuie să fie luate măsuri adecvate de protecție, destinate în special împiedicării răsturnării echipamentului de muncă.

4. Dispoziții de utilizare a echipamentelor de muncă puse la dispoziție pentru lucrări temporare la înălțime

4.1. Dispoziții generale

4.1.1.

4.1.1.1. Dacă, în aplicarea prevederilor art. 7 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 și ale art. 3 din hotărâre, lucrările temporare la înălțime nu pot să fie executate de o manieră sigură și în condiții ergonomice adecvate de pe o suprafață adecvată, trebuie să fie alese cele mai potrivite echipamente de muncă pentru a se asigura și a se menține condiții de muncă sigure. Trebuie să se acorde prioritate măsurilor de protecție colectivă în raport cu măsurile de protecție individuală. Dimensionarea echipamentului de muncă trebuie să fie adaptată la natura lucrărilor care urmează să fie executate și a constrângerilor previzibile și să permită circulația fără pericol.

4.1.1.2. Cel mai potrivit mijloc de acces la posturile de lucru temporare la înălțime trebuie să fie ales în funcție de frecvența de circulație, de înălțimea la care trebuie să se ajungă și de durata de utilizare. Alegerea făcută trebuie să permită evacuarea în caz de pericol iminent. Trecerea, într-un sens sau în altul, între mijlocul de acces și platforme, planșee sau pasarele nu trebuie să creeze riscuri suplimentare de cădere.

4.1.2. Scările nu pot să fie utilizate ca posturi de lucru la înălțime decât în condițiile în care sau ținând cont de pct. 4.1.1 utilizarea altor echipamente de muncă mai sigure nu se justifică din cauza nivelului redus de risc și din cauza fie a duratei scurte de utilizare, fie a caracteristicilor existente ale locului de muncă respectiv, care nu se pot modifica de către angajator.

4.1.3. Tehnicile de acces și de poziționare cu ajutorul frânghiilor nu pot să fie utilizate decât în condițiile în care, ținând seama de evaluarea riscului, lucrarea în cauză poate să fie executată de o manieră sigură și în care utilizarea unui alt echipament de muncă mai sigur nu este justificată. Ținându-se cont de evaluarea riscului și în special în funcție de durata lucrărilor și de constrângerile de natură ergonomică, trebuie să fie prevăzut un scaun dotat cu accesoriile corespunzătoare.

4.1.4. În funcție de tipul de echipament de muncă selectat pe baza dispozițiilor punctelor precedente, trebuie să fie luate măsurile adecvate de reducere a riscurilor pentru lucrători, inerente respectivului tip de echipament. Dacă este necesar trebuie să fie prevăzută instalarea dispozitivelor de protecție împotriva căderilor. Aceste dispozitive trebuie să aibă o structură corespunzătoare și să fie suficient de solide pentru a împiedica sau opri căderile de la înălțime și a preveni, în măsura în care este posibil, rănirea corporală a lucrătorilor. Dispozitivele de protecție colectivă pentru evitarea căderilor nu pot să fie întrerupte decât în punctele de acces ale unei schele sau ale unei scări.

4.1.5. Când executarea unei anumite lucrări necesită îndepărtarea temporară a unui dispozitiv de protecție colectivă împotriva căderilor, trebuie să se ia măsuri de securitate compensatorii eficiente. Lucrarea nu poate să fie efectuată fără adoptarea prealabilă a acestor măsuri. Odată ce lucrarea respectivă este terminată, definitiv sau temporar, dispozitivele de protecție colectivă trebuie să fie remontate pentru a se evita căderile.

4.1.6. Lucrările temporare la înălțime pot să fie efectuate numai atunci când condițiile meteorologice nu periclitează securitatea și sănătatea lucrătorilor.

4.2. *Dispoziții specifice de utilizare a scărilor*

4.2.1. Scările trebuie să fie amplasate de așa manieră încât să se asigure stabilitatea lor în timpul utilizării. Scările portabile se sprijină pe un suport stabil, rezistent, de dimensiuni adecvate și imobil, astfel încât treptele să rămână în poziție orizontală. Scările suspendate sunt fixate de o manieră sigură și, cu excepția scărilor din frânghie, în așa fel încât să nu poată fi deplasate și să fie evitate orice mișcări de balans.

4.2.2. Alunecarea picioarelor scărilor portabile trebuie să fie împiedicată în timpul utilizării fie prin fixarea părții superioare sau inferioare a lonjeroanelor, fie prin dispozitive antiderapante sau prin orice alte soluții cu eficacitate echivalentă. Scările de acces trebuie să fie de o lungime suficientă, astfel încât acestea să se prelungească dincolo de nivelul de acces, cu excepția cazului în care au fost luate alte măsuri pentru a se garanta o fixare sigură. Scările compuse din mai multe elemente asamblate, cum ar fi scările articulate sau scările culisante, trebuie să fie utilizate de așa manieră încât imobilizarea diferitelor elemente unele în raport de altele să fie asigurată. Scările mobile trebuie să fie imobilizate înainte de urcarea pe acestea.

4.2.3. Scările trebuie să fie utilizate de așa manieră încât să permită lucrătorilor să dispună, în orice moment, de o prindere cu mâna și de un sprijin sigur. În special, dacă o greutate trebuie transportată manual pe scară, aceasta nu trebuie să împiedice menținerea unei prinderi cu mâna sigure.

4.3. *Dispoziții specifice de utilizare a schelelor*

4.3.1. Atunci când breviarul de calcul al schelei alese nu este disponibil sau când configurațiile structurale avute în vedere nu sunt prevăzute de acesta, trebuie să fie realizat un calcul de rezistență și de stabilitate, cu excepția cazului în care schela este asamblată în conformitate cu o configurație standard general recunoscută.

4.3.2. În funcție de complexitatea schelei alese, un plan de montare, de utilizare și de demontare trebuie să fie întocmit de către o persoană competentă. Acest plan poate avea forma unui plan general, completat cu elemente referitoare la detaliile specifice ale schelei în cauză.

4.3.3. Elementele de sprijin ale unei schele trebuie să fie protejate împotriva pericolului de alunecare fie prin fixare pe suprafața de sprijin, fie printr-un dispozitiv antiderapant sau alt mijloc cu eficacitate echivalentă, iar suprafața de sprijin trebuie să aibă o capacitate portantă suficientă. Stabilitatea schelei trebuie să fie asigurată. Deplasarea inopinată a schelelor mobile în timpul lucrului la înălțime trebuie să fie prevenită prin intermediul dispozitivelor adecvate.

4.3.4. Dimensiunile, forma și dispunerea planșeelor unei schele trebuie să fie adecvate naturii lucrării care urmează să fie executată și adaptate la sarcinile ce urmează a fi suportate și să permită lucrul și circulația de o manieră sigură. Planșeele unei schele trebuie să fie montate de așa manieră încât componentele să nu poată să se deplaseze în cazul unei utilizări normale. Niciun gol periculos nu trebuie să existe între componentele planșeelor și dispozitivele verticale de protecție colectivă împotriva căderii.

4.3.5. Atunci când anumite părți ale unei schele nu sunt gata de întrebuințare, ca de exemplu în timpul montării, demontării sau modificărilor, aceste părți trebuie semnalizate cu ajutorul unor semnale de avertizare a pericolului general, în conformitate cu dispozițiile naționale care transpun Directiva 92/58/CEE, și trebuie delimitate în mod corespunzător prin obstacole fizice care să împiedice accesul în zona periculoasă.

4.3.6.

4.3.6.1. Schelele nu pot să fie montate, demontate sau modificate substanțial decât sub supravegherea unei persoane competente și de către lucrători care au fost instruiți adecvat și conform operațiilor avute în vedere, care se referă la riscurile specifice în conformitate cu art. 10 din hotărâre, și vizând în special:

- a) înțelegerea planului de montare, de demontare și de modificare a schelei în cauză;
- b) securitatea în timpul montajului, al demontajului și al modificării schelei în cauză;
- c) măsurile de prevenire a riscurilor de cădere a persoanelor sau a obiectelor;
- d) măsurile de securitate în cazul schimbării condițiilor meteorologice care ar putea afecta negativ securitatea schelei în cauză;
- e) condițiile în materie de sarcini admise;
- f) orice alt risc pe care operațiile de montare, de demontare și de modificare îl pot cuprinde.

4.3.6.2. Persoana care supraveghează și lucrătorii implicați trebuie să aibă la dispoziție planul de montare, de utilizare și de demontare menționat la pct. 4.3.2, în special orice instrucțiuni pe care le-ar putea cuprinde.

4.4. Dispoziții specifice de utilizare a tehnicilor de acces și de poziționare cu ajutorul frânghiilor

4.4.1. La utilizarea tehnicilor de acces și de poziționare cu ajutorul frânghiilor trebuie respectate următoarele condiții:

a) sistemul trebuie să cuprindă cel puțin două frânghii ancorate separat, una constituind mijlocul de acces, de coborâre și de sprijin (frânghia de lucru), iar cealaltă, mijlocul de asigurare (frânghia de securitate);

b) lucrătorii trebuie să fie dotați cu o centură complexă adecvată, să o utilizeze și să fie legați prin intermediul acesteia de frânghia de securitate;

c) frânghia de lucru trebuie să fie prevăzută cu un mecanism de coborâre sau de urcare sigur și să cuprindă un sistem autoblocant care să împiedice căderea utilizatorului în cazul în care acesta pierde controlul mișcărilor. Frânghia de securitate trebuie să fie echipată cu un dispozitiv mobil de oprire a căderii, care însoțește lucrătorul în timpul deplasării;

d) uneltele și celelalte accesorii pe care le utilizează un lucrător trebuie să fie legate de centura complexă sau de scaunul lucrătorului ori să fie atașate printr-un alt mijloc adecvat;

e) lucrul trebuie să fie corect organizat și supravegheat, astfel încât lucrătorul să poată să primească imediat primul ajutor în caz de accident;

f) lucrătorii în cauză trebuie, în conformitate cu art. 10 din hotărâre, să beneficieze de o instruire adecvată și specifică operațiilor avute în vedere, în special în privința procedurilor de salvare.

4.4.2. În condiții excepționale în care, ținând cont de evaluarea riscurilor, utilizarea unei a doua frânghii ar conduce la un lucru mai periculos, poate fi permisă utilizarea unei singure frânghii în condițiile în care au fost luate măsurile adecvate pentru asigurarea securității, în conformitate cu legislația și/sau cu practicile naționale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

pentru aprobarea Acordului de cooperare dintre Arhivele Naționale din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România și Muzeul Memorial al Holocaustului din Statele Unite ale Americii, semnat la București la 3 iulie 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul de cooperare dintre Arhivele Naționale din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România și Muzeul Memorial al Holocaustului din Statele Unite ale Americii, semnat la București la 3 iulie 2006.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,

Anghel Andreescu,

secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,

Anton Niculescu,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Doina-Elena Dascălu,

secretar de stat

București, 13 septembrie 2006.

Nr. 1.273.

ACORD DE COOPERARE
între Arhivele Naționale din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România
și Muzeul Memorial al Holocaustului din Statele Unite ale Americii

Arhivele Naționale din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România, denumite în continuare *Arhivele*, și Muzeul Memorial al Holocaustului din Statele Unite ale Americii, denumit în continuare *Muzeul*, au încheiat prezentul acord în domeniul cercetării științifice, prin cercetători și reprezentanți ai Arhivelor și ai Muzeului, în scopul studierii și reproducerii de documente ce datează din perioada 1933—1948, referitoare la holocaust.

ARTICOLUL I

1. Arhivele vor asigura accesul cercetătorilor și reprezentanților Muzeului la inventarele existente în sala de studiu, în vederea depistării documentelor de arhivă cu valoare istorică din perioada 1933—1948, referitoare la holocaust, în conformitate cu legislația românească în vigoare.

2. Arhivele vor realiza anual copierea unui număr de până la 300.000 de cadre, pe microfilm negativ, pe baza documentelor de arhivă, identificate de cercetătorii și reprezentanții Muzeului ca fiind relevante pentru istoria holocaustului.

3. Arhivele vor asigura accesul neîngrădit la inventarele arhivistice date în circuitul public și la documentele depistate pe baza acestora, referitoare la holocaust, în acord cu reglementările legale românești în domeniu.

ARTICOLUL II

1. Muzeul recunoaște și respectă drepturile Arhivelor ca deținător și administrator legal al documentelor originale studiate de către cercetătorii și reprezentanții Muzeului, în baza prezentului acord.

2. Muzeul va asigura cercetătorilor și reprezentanților Arhivelor accesul neîngrădit la materialele arhivistice deținute de Muzeu, în acord cu regulile de acces aplicate colecțiilor de arhivă ale acestuia.

3. Muzeul va asigura copierea pe microfilm negativ sau alte moduri de copiere a documentelor de arhivă deținute de Muzeu, identificate ca relevante pentru subiectul cercetării de către cercetătorii și reprezentanții Arhivelor, exceptând documentele care sunt proprietatea unor terțe părți sau altfel clasificate.

4. Muzeul va acționa în așa fel încât copiile de pe documentele deținute de Arhive să fie folosite în scopuri științifice privind holocaustul în Europa și implicațiile sale în diferite state europene.

5. Muzeul va plăti Arhivelor pentru fiecare cadru de microfilm realizat și livrat Muzeului suma de 0,20 USD.

6. Muzeul va livra Arhivelor pelicula necesară copierii documentelor identificate de cercetătorii și reprezentanții Muzeului ca fiind relevante pentru istoria holocaustului și va plăti Arhivelor, pe toată durata de valabilitate a prezentului acord, suma de 700 USD/lună, reprezentând contravaloarea salariilor a 2 tehnicieni foto.

ARTICOLUL III

1. Obligațiile asumate de părți prin prezentul acord sunt supuse prevederilor legislației în vigoare în statul fiecăreia dintre părți și limitelor fondurilor disponibile.

2. Muzeul este o agenție independentă a Guvernului Statelor Unite ale Americii și încheie prezentul acord în calitatea sa contractuală independentă. Orice responsabilitate a Muzeului sub incidența prezentului acord va fi numai responsabilitatea Muzeului; nicio responsabilitate sub incidența prezentului acord nu poate fi atribuită Guvernului Statelor Unite ale Americii sau altei agenții a acestuia, cu excepția Muzeului.

3. Acordul intră în vigoare la data la care Arhivele notifică Muzeului îndeplinirea procedurilor legale interne, necesare intrării lui în vigoare.

4. Prezentul acord se încheie pe o perioadă de 3 ani și se va prelungi, în mod automat, pe o nouă perioadă de 3 ani, dacă niciuna dintre părți nu va comunica celeilalte părți, prin notificare scrisă, intenția sa de încetare a valabilității acestuia, cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea perioadei de valabilitate. Încetarea valabilității prezentului acord va produce efecte de la data primirii notificării.

5. Fiecare parte, în conformitate cu prevederile cuprinse în legislația statului său, poate propune modificări sau completări la prezentul acord. Modificările sau completările respective vor fi stabilite de comun acord, după care vor fi consemnate și semnate de cele două părți, urmând a intra în vigoare conform procedurii prevăzute în paragraful 3 de mai sus.

6. La data intrării în vigoare a prezentului acord își încetează valabilitatea Acordul de cooperare dintre Arhivele Naționale ale României și Muzeul Memorial al Holocaustului din Statele Unite ale Americii, semnat la Washington D.C. la 12 noiembrie 2002.

Semnat la București la 3 iulie 2006, în două exemplare originale, în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Arhivele Naționale din cadrul Ministerului
Administrației și Internelor din România,
Alexandru Mircea,
secretar de stat

Pentru Muzeul Memorial al Holocaustului
din Statele Unite ale Americii,
Paul Shapiro

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unui imobil aflat în administrarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Buzău din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea unui imobil aflat în administrarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Buzău, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia.

Art. 2. — Trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului se face în vederea retrocedării imobilului către proprietarii de drept.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur
p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului care trece din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului
Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură
și Dezvoltare Rurală Buzău în domeniul privat al statului

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică la care se află în administrare imobilul	Numărul de identificare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Județul Buzău, Str. Victoriei nr. 1	Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale — Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Buzău	34671	Sediul administrativ Suprafața construită = 790 m ² Suprafața desfășurată = 1.306 m ² -P+1 Suprafața curții = 2.096 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unor drumuri forestiere și a terenurilor aferente acestora
din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor —
Romsilva în domeniul public al comunei Măgherani și în administrarea
Consiliului Local al Comunei Măgherani, județul Mureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 4 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor drumuri forestiere, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Măgherani și în administrarea Consiliului Local al Comunei Măgherani, județul Mureș.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea terenurilor aferente drumurilor forestiere prevăzute la art. 1, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al comunei Măgherani și în administrarea Consiliului Local al Comunei Măgherani, județul Mureș.

(2) Pentru terenurile forestiere prevăzute la alin. (1), Consiliul Local al Comunei Măgherani asigură administrarea acestora cu respectarea regimului silvic, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 3. — Predarea-preluarea drumurilor prevăzute la art. 1 și a terenurilor aferente acestora prevăzute la art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

p. Ministrul administrației și internelor,

Mircea Nicu Toader,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Doina-Elena Dascălu,

secretar de stat

București, 20 septembrie 2006.

Nr. 1.304.

DATELE DE IDENTIFICARE
a drumurilor forestiere care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva
în domeniul public al comunei Măgherani și în administrarea Consiliului Local al Comunei Măgherani, județul Mureș

Nr. crt.	Denumirea bunului imobil	Persoana juridică de la care se transmite bunul imobil	Persoana juridică la care se transmite bunul imobil	Numărul de inventar la Regia Națională a Pădurilor — Romsilva	Indicativul drumului în amenajament	Lungimea — km —	Valoarea de inventar — lei —	Numărul de înregistrare la Ministerul Finanțelor Publice
1.	Drum forestier „Matiuș Măgherani“	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Măgherani, în administrarea Consiliului Local al Comunei Măgherani, județul Mureș	vechi: 112.091 nou: 112.097	94 D	5,2	126.144	11.736
2.	Drum forestier „Silvaș Măgherani“	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Măgherani, în administrarea Consiliului Local al Comunei Măgherani, județul Mureș	vechi: 112.155 nou: 112.166	96 D	3,8	75.679	11.800
3.	Drum forestier „Ruginii Măgherani“	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Măgherani, în administrarea Consiliului Local al Comunei Măgherani, județul Mureș	vechi: 112.146 nou: 112.155	95 D	2,2	73.543	11.791

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
a terenurilor aferente drumurilor forestiere care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva
în domeniul public al comunei Măgherani și în administrarea Consiliului Local al Comunei Măgherani, județul Mureș

Nr. crt.	Amplasamentul terenului	Persoana juridică de la care se transmite terenul	Persoana juridică la care se transmite terenul	Localizarea terenului în cadastru forestier	Suprafața — ha —	Numărul de înregistrare la Ministerul Finanțelor Publice	Codul de clasificare
1.	Comuna Măgherani, județul Mureș	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Măgherani, în administrarea Consiliului Local al Comunei Măgherani, județul Mureș	Ocolul Silvic Sovata UP V.u.a. 94 D	2,1	1.364 parțial	8.04.02
2.	Comuna Măgherani, județul Mureș	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Măgherani, în administrarea Consiliului Local al Comunei Măgherani, județul Mureș	Ocolul Silvic Sovata UP V.u.a. 96 D	3,4	1.364 parțial	8.04.02
3.	Comuna Măgherani, județul Mureș	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Măgherani, în administrarea Consiliului Local al Comunei Măgherani, județul Mureș	Ocolul Silvic Sovata UP V.u.a. 95 D	1,9	1.364 parțial	8.04.02

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Cancelariei Primului-Ministru din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, pentru Agenția Națională pentru Sport

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, precum și al art. 11 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Cancelariei Primului-Ministru pentru Agenția Națională pentru Sport, cu suma de 5.000 mii lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul „Alte transferuri”, în vederea finanțării lucrărilor de investiții la obiectivele din cadrul Complexului Olimpic Sydney 2000 Izvorani și obiectivul „Casa Olimpică”.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Cancelariei Primului-Ministru pe anul 2006.

Art. 3. — Cu sumele rămase neutilizate până la data de 10 decembrie 2006, la propunerea ordonatorului principal de credite, se reîntregește Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006.

Art. 4. — Agenția Națională pentru Sport și Comitetul Olimpic și Sportiv Român răspund de modul de utilizare a sumei alocate potrivit prezentei hotărâri, în conformitate cu prevederile legale.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Aleodor Marian Frâncu

p. Președintele Agenției Naționale pentru Sport,

Constantin Liviu Cepoi

p. Ministrul finanțelor publice,

Doina-Elena Dascălu,

secretar de stat

București, 20 septembrie 2006.

Nr. 1.308.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
DE REGLEMENTARE
ÎN DOMENIUL ENERGIEI
Nr. 21 din 20 septembrie 2006

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE
PENTRU SERVICIILE PUBLICE
DE GOSPODĂRIE COMUNALĂ
Nr. 514 din 20 septembrie 2006

ORDIN**privind aprobarea Metodologiei de stabilire a prețurilor locale de referință și a sumelor necesare pentru compensarea combustibilului folosit pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate**

În temeiul prevederilor art. 2 lit. c), art. 9 alin. (6) și (7), art. 11 alin. (1), alin. (2) lit. a), c) și o) și alin. (3) și ale art. 56 alin. (2) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, al prevederilor art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) lit a) și q) și ale art. 10 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 373/2002 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală — A.N.R.S.C., cu modificările și completările ulterioare,

precum și al prevederilor art. 4 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, având în vedere Nota de fundamentare întocmită de departamentele de specialitate ale Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală și în conformitate cu prevederile procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 20 septembrie 2006,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și președintele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de stabilire a prețurilor locale de referință și a sumelor necesare pentru compensarea combustibilului folosit pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Departamentele și direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opris

Președintele Autorității Naționale
de Reglementare pentru Serviciile Publice
de Gospodărie Comunală,
Jeanina Preda

ANEXĂ

METODOLOGIE

de stabilire a prețurilor locale de referință și a sumelor necesare pentru compensarea combustibilului folosit pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate

1. Scop

Art. 1. Metodologia stabilește modul de determinare a:

- a) prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, în scopul încălzirii locuințelor și al preparării apei calde menajere, în conformitate cu prevederile art. 2, alin. 1 din OG 36/2006.
- b) sumelor acordate de la bugetul de stat, pentru compensarea combustibilului folosit pentru producerea energiei termice furnizată populației prin sisteme centralizate, prevăzute la art. 4, alin. 3 din OG 36/2006.

2. Domeniu de aplicare

Art. 2. Metodologia se aplică de către autoritățile de reglementare competente pentru:

- a) determinarea anuală a prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, ce vor fi utilizate de autoritățile administrației publice locale la aprobarea prețurilor locale ale energiei termice facturate populației, conform prevederilor art. 3 din OG 36/2006.
- b) determinarea anuală, pe perioada derulării programului „Termoficare 2006-2009 calitate și eficiență”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 462/2006, a sumelor

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

acordate de la bugetul de stat, necesare pentru compensarea combustibilului folosit pentru producerea energiei termice furnizată populației prin sisteme centralizate.

Art. 3. Prețul local de referință în localitățile în care energia termică este produsă în instalațiile unui operator ce prestează și serviciile de transport, distribuție, furnizare a energiei termice, după caz, este stabilit de autoritatea de reglementare ce are competența de stabilire a prețului de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice.

Art. 4. În localitățile în care energia termică este produsă în instalațiile unui /mai multor operator/i, aflat/i în competența de reglementare a unei autorități - ANRE, iar transportul, după caz, distribuția, furnizarea energiei termice sunt prestate de un operator aflat în competența de reglementare a altei autorități - ANRSC, prețul local de referință în acea localitate este stabilit, de regulă, de autoritatea ce are competența de stabilire a prețului la consumatorii finali – ANRSC, cu excepția cazurilor în care autoritățile de reglementare competente convin altfel.

Art. 5. În localitățile în care energia termică este produsă în instalațiile mai multor operatori ce prestează și serviciile de distribuție și furnizare a energiei termice produse în instalațiile proprii iar o parte din operatori sunt în competența de reglementare a unei autorități - ANRE iar alții în competența de reglementare a celeilalte autorități - ANRSC, prețul local de referință din acea localitate este stabilit de autoritatea ce are competența de reglementare asupra operatorului ce livrează cantitatea majoritară de energie termică, pe baza datelor transmise de cealaltă autoritate competentă.

Art. 6. În prezenta metodologie prețurile și costurile unitare includ TVA.

3. Definiții și prescurtări

Art. 7. În prezenta metodologie termenii și prescurtările au următoarele semnificații:

Autoritatea de reglementare competentă	Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei/ANRE sau Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodărie Comunală/ANRSC
C_{comb}	Compensarea unitară pentru combustibilul folosit pentru producerea energiei termice furnizată populației
Cogenerare	Producere combinată și simultană de energie electrică și termică în instalații special realizate pentru aceasta
Pret local de referinta /PLR	Prețul local pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, în scopul încălzirii locuințelor și al preparării apei calde menajere, stabilit de autoritățile de reglementare competente
Pret local minim de referință / PLR_{min}	Prețul local de referință stabilit la valoarea de 107,5 lei/Gcal, inclusiv TVA, a prețului național de referință aprobat prin HG 1254/2005
Pret local al energiei termice facturate populației/preț local de facturare	Prețul local pentru energia termică furnizată și facturată populației prin sisteme centralizate, aprobat de autoritățile administrației publice locale implicate

S Autorități Locale	Subvenția unitară ce este asigurată de autoritatea administrației publice locale
Sisteme centralizate	Ansamblul instalațiilor tehnologice, echipamentelor și construcțiilor, situate într-o zonă precis delimitată, legate printr-un proces tehnologic și funcțional comun, destinate producerii, transportului și distribuției energiei termice prin rețele termice pentru cel puțin 2 utilizatori
Surse de producere separată a energiei termice	Ansamblu de construcții, instalații și echipamente necesare pentru producerea separată de energie termică prin conversia energiei primare a combustibililor

4. Documente de referință

Art. 8. Prezenta metodologie are la bază următoarele documente de referință:

1. Legea nr. 318/2003, a energiei electrice;
2. Legea nr. 325/2006, a serviciului public de alimentare cu energie termică;
3. Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate;
4. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2001 privind reglementarea unor măsuri de asigurare a fondurilor necesare în vederea furnizării energiei termice și a gazelor naturale pentru populație, cu modificările și completările ulterioare;
5. Ordonanța Guvernului nr. 73/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de alimentare cu energie termică produsă centralizat, cu modificările și completările ulterioare;
6. Hotărârea Guvernului nr. 462/2006 pentru aprobarea programului „Termoficare 2006-2009 calitate și eficiență” și înființarea Unității de management al proiectului;
7. Hotărârea Guvernului nr.1254/2005 privind stabilirea prețului național de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, în scopul încălzirii locuințelor și al preparării apei calde.

5. Stabilirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, în scopul încălzirii locuințelor și al preparării apei calde menajere

Art. 9. Prețurile locale de referință sunt unice, la nivelul aceleiași localități, indiferent de tipul și structura instalațiilor de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice, sau de combustibilii utilizați.

Art. 10. Prețul local de referință, PLR , se determină astfel:

$$PLR = P_{ET} - S_{AutoritatiLocale} - C_{comb}, \text{ [lei/Gcal]}, \text{ unde:} \quad (1)$$

P_{ET} este prețul de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice la consumatorii finali, aprobat/avizat de autoritatea de reglementare competentă, [lei/Gcal];

$S_{AutoritatiLocale}$ este subvenția unitară ce este asigurată de autoritatea administrației publice locale, [lei/Gcal];

C_{comb} este compensarea unitară pentru combustibilul folosit pentru producerea de energie termică furnizată populației prin sisteme centralizate, [lei/Gcal].

Art. 11. În cazul menționat la art. 4, P_{ET} reprezintă suma dintre prețul mediu ponderat de producere, după caz, inclusiv serviciul de transport și tarifele pentru serviciile de transport, după caz, distribuție, furnizare a energiei termice.

Art. 12. În cazul menționat la art. 5, P_{ET} reprezintă prețul mediu ponderat de producere, distribuție, furnizare a energiei termice.

Art. 13. Subvenția unitară ce este asigurată de autoritatea administrației publice locale se calculează cu formula:

$$S_{AutoritatiLocale} = X\% \cdot P_{ET}, \text{ [lei/Gcal]}, \text{ unde:} \quad (2)$$

$X\%$ reprezintă cota procentuală ce este asigurată de autoritățile administrației publice locale în vederea stabilirii unor prețuri locale de referință suportabile la energia termică livrată populației; în condițiile în care se acordă, de la bugetul de stat, sume compensatorii pentru combustibilul folosit pentru producerea energiei termice furnizată populației, această cotă nu poate fi mai mică de 10%, conform art. 4, alin. 4 din OG 36/2006.

Art. 14. Compensarea unitară pentru combustibil reprezintă cota din costurile unitare pentru combustibilul folosit pentru producerea energiei termice furnizată populației, ce este asigurată de la bugetul de stat; aceasta se determină cu formula:

$$C_{comb} = Y\% \cdot Cost_{comb}, \text{ [lei/Gcal]}, \text{ unde:} \quad (3)$$

$Y\%$ reprezintă cota procentuală de maxim 45% din costurile unitare pentru combustibil ce este asigurată de la bugetul de stat, conform art. 4, alin. 2 din OG 36/2006.

$Cost_{comb}$ reprezintă costul unitar pentru combustibil, [lei/Gcal].

Art. 15. Costul unitar pentru combustibil se determină astfel:

$$Cost_{comb} = \frac{B_{comb}^{sep} \cdot P_{comb}^{sep} + B_{comb}^{cog} \cdot P_{comb}^{cog}}{Q_f}, \text{ [lei/Gcal]}, \text{ unde:} \quad (4)$$

Q_f este cantitatea totală de energie termică și reprezintă suma cantităților de energie termică furnizată consumatorilor racordați la rețeaua de distribuție, la rețeaua de transport și la gardul centralei, după caz, [Gcal]; în cazurile menționate la art. 4, Q_f este cantitatea totală de energie termică livrată la gardul centralei sau după rețeaua de transport raportată la randamentul rețelelor de transport și distribuție, după caz;

p_{comb}^{sep} este prețul mediu al mixului de combustibil utilizat pentru producerea în surse de producere separată a energiei termice, [lei/Gcal];

p_{comb}^{cog} este prețul mediu al mixului de combustibil utilizat pentru producerea în cogenerare a energiei termice, [lei/Gcal];

B_{comb}^{sep} este cantitatea de combustibil utilizată pentru producerea în surse de producere separată a energiei termice, [Gcal];

B_{comb}^{cog} este cantitatea de combustibil utilizată pentru producerea în cogenerare a energiei termice, [Gcal].

Valorile p_{comb}^{sep} , p_{comb}^{cog} , B_{comb}^{sep} , B_{comb}^{cog} , sunt cele considerate de autoritatea de reglementare competentă la stabilirea prețurilor de producere a energiei termice, pe baza metodologiilor proprii.

Art. 16. În cazurile menționate la art. 4 și 5, costul unitar pentru combustibil reprezintă media ponderată a costurilor unitare determinate pentru fiecare operator, cu formula precizată la art. 15.

Art. 17. (1) În cazul în care prețul de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice, P_{ET} , este mai mic ca PLR_{min} , nu se instituie prețuri locale de referință, în conformitate cu prevederile art 2, alin. 2 din OG 36/2006.

(2) În cazul în care $P_{ET} \leq \frac{1}{(1-X)} \cdot PLR_{min}$, nu este necesară compensarea

combustibilului, $C_{comb}=0$, iar prețul local de referință se determină cu formula $PLR = PLR_{min}$. Subvenția unitară de la autoritățile administrației publice locale se recalculează în acest caz cu formula:

$$S_{AutoritatiLocale} = P_{ET} - PLR_{min}, \text{ [lei/Gcal]}. \quad (5)$$

(3) În cazul în care $P_{ET} > \frac{1}{(1-X)} \cdot PLR_{min}$, se determină PLR , C_{comb} , $S_{AutoritatiLocale}$

parcurgând etapele prevăzute la art. 10-16.

Dacă $PLR \leq PLR_{min}$ se consideră $PLR = PLR_{min}$ și se recalculează, după caz:

a) subvenția unitară de la autoritățile administrației publice locale, în cazul în care în determinarea PLR a fost considerată o cotă procentuală X mai mare de 10%;

$$S_{AutoritatiLocale} = P_{ET} - C_{comb} - PLR_{min}, \text{ [lei/Gcal]}. \quad (6)$$

b) compensarea unitară pentru combustibil, în cazul în care în determinarea PLR a fost considerată o cotă procentuală X de 10%.

$$C_{comb} = P_{ET} - S_{AutoritatiLocale} - PLR_{min}, \text{ [lei/Gcal]}. \quad (7)$$

6. Determinarea sumelor necesare pentru compensarea combustibilului folosit pentru producerea energiei termice destinate populației

Art. 18. Sumele necesare compensării combustibilului folosit pentru producerea energiei termice furnizate populației, pentru fiecare localitate, S_{comb} , se determină cu formula:

$$S_{comb} = C_{comb} \cdot Q_{pop} \cdot k_1 \cdot k_2, \text{ [lei]}, \text{ unde:} \quad (8)$$

Q_{pop} este cantitatea estimată de energie termică furnizată populației prin sisteme centralizate pentru anul pentru care se calculează sumele necesare compensării combustibilului [Gcal];

k_1 este un coeficient subunitar de eficiență ce ia în considerare reducerea anuală a pierderilor din rețelele de transport și distribuție; pentru anul 2007 se consideră $k_1 = 1$ iar pentru perioada 2008-2009 va fi stabilit de autoritatea de reglementare competentă pe baza unei proceduri specifice;

k_2 este un coeficient supraunitar rezultat din prognoza care ia în considerare creșterile anuale previzionate ale prețurilor combustibililor; pentru anul 2007 se consideră $k_2 = 1$ iar pentru perioada 2008-2009 va fi stabilit de autoritatea de reglementare competentă pe baza unei proceduri specifice.

Art. 19. Cantitatea de energie termică furnizată populației prin sisteme centralizate este:

$$Q_{pop} = Q_{f, RD} + Q_{f, RT} + Q_{f, gard}, \text{ [Gcal]}. \quad (9)$$

$Q_{f, RD}$ este cantitatea estimată de energie termică furnizată populației, la rețelele de distribuție, [Gcal];

$Q_{f, RT}$ este cantitatea estimată de energie termică furnizată populației, la rețelele de transport, [Gcal];

$Q_{f, gard}$ este cantitatea estimată de energie termică furnizată populației, la gardul centralei, [Gcal].

Aceste cantități sunt estimate pentru anul de calcul al sumelor necesare compensării combustibilului.

7. Dispoziții finale

Art. 20. Prețurile locale de referință se stabilesc de autoritățile de reglementare competente, cu avizul ministerelor implicate, conform art. 2, alin. 1 din OG 36/2006. Până la data de 01 octombrie a fiecărui an, autoritatea de reglementare competentă transmite autorităților administrației publice locale prețurile locale de referință pentru energia termică furnizată populației din localitatea respectivă.

Art. 21. (1) În condițiile în care, după stabilirea prețurilor locale de referință, au loc majorări ale prețului de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice la consumatorii finali, până la următoarea stabilire a PLR de către autoritatea de reglementare competentă, diferența va fi asigurată prin:

- a) majorarea subvenției unitare ce este asigurată de autoritățile administrației publice locale, din bugetele locale;
- b) majorarea prețului local de facturare.

(2) În condițiile în care, după stabilirea prețurilor locale de referință, au loc reduceri ale prețului de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice la consumatorii finali, autoritatea administrației publice locale va transmite, în termen de 10 zile, autorității de reglementare competente, datele necesare recalculării compensării combustibilului folosit pentru producerea energiei termice furnizate populației.

Art. 22. (1) Începând cu anul 2007, în perioada 01 august - 01 septembrie, autoritățile administrației publice locale vor transmite autorităților de reglementare competente următoarele date, după caz:

- a) cota procentuală ce este asigurată de autoritățile administrației publice locale, $X\%$;
- b) prețul de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice la consumatorii finali, în vigoare, P_{ET} ;
- c) prețul mediu al mixului de combustibil utilizat pentru producerea energiei termice, considerat justificat, P_{comb}^{sep} , P_{comb}^{cog} ;
- d) cantitatea de combustibil utilizată pentru producerea energiei termice, considerată justificată, B_{comb}^{sep} , B_{comb}^{cog} ;
- e) randamentul rețelelor de transport și distribuție, considerat justificat;
- f) cantitatea de energie termică estimată a fi furnizată populației în anul următor, Q_{pop} .

(2) În cazul în care datele menționate la alin. 1 nu vor fi transmise în termenul precizat, autoritatea de reglementare competentă va considera cota procentuală, $X\%$, de 10% iar restul datelor vor fi preluate din baza de date disponibilă la autoritatea de reglementare competentă.

Art. 23. Anual, în cursul semestrului II, autoritatea de reglementare competentă analizează factorii care influențează modificarea sumelor necesare pentru compensarea combustibilului folosit pentru producerea energiei termice furnizate populației, respectiv C_{comb} , Q_{pop} , k_1 , k_2 . Pe baza rezultatelor analizei, autoritatea de reglementare competentă stabilește sumele necesare pentru compensarea combustibilului folosit pentru producerea energiei termice furnizate populației, în conformitate cu prevederile art. 4, alin. 3 din OG 36/2006.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind organizarea și funcționarea Inspecției de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor, în vederea executării controalelor de conformitate pentru fructe și legume proaspete

Având în vedere prevederile art. 42 alin. (1) din Legea pomiculturii nr. 348/2003, ale art. 16 din Legea nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp și ale art. 16 din Legea nr. 469/2003 privind producerea și valorificarea legumelor, florilor și plantelor ornamentale de seră,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, văzând Referatul de aprobare nr. 232.129 din 23 august 2006 al Direcției generale de inspecții,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) În condițiile prezentului ordin, autoritatea competentă a statului este Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

(2) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale desemnează ca autoritate responsabilă de coordonarea activității privind controlul de conformitate pentru legumele și fructele proaspete și de asigurare a contractelor cu celelalte organisme similare ale Comunității Europene Inspecția de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor, denumită în continuare *I.S.C.T.P.V.L.F.*

(3) Se aprobă structura organizatorică și funcționarea *I.S.C.T.P.V.L.F.*, astfel:

a) la nivel central funcționează *I.S.C.T.P.V.L.F.* ca autoritate de coordonare, cu un număr de 3 posturi, la Direcția generală de inspecții din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;

b) la nivel teritorial, în cadrul direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, funcționează *I.S.C.T.P.V.L.F.* prin organismele de control, cu un număr de 82 de posturi, la nivelul întregii țării, conform anexei nr. 1.

(4) În funcție de volumul activităților desfășurate în acest domeniu, direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București pot suplimenta numărul de posturi aferent la nivelul compartimentului, cu încadrarea în numărul total de posturi aprobat la nivelul direcției.

(5) Inspectorii *I.S.C.T.P.V.L.F.* au statut de funcționari publici, se legitimează cu legitimație de control, dețin ștampilă și ecuson, ale căror modele sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(6) Legitimațiile și ștampilele prevăzute la alin. (5) se comandă și se achiziționează de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, potrivit dispozițiilor legale privind achizițiile publice de bunuri, și se distribuie fiecărui inspector.

Art. 2. — (1) Atribuțiile specifice *I.S.C.T.P.V.L.F.* ca autoritate de coordonare sunt următoarele:

a) elaborează proiecte de acte normative privind activitatea *I.S.C.T.P.V.L.F.* și asigură implementarea și controlul modului de aplicare a acestora;

b) stabilește programul de activitate al inspectorilor din cadrul organismelor de control județene;

c) organizează programe de instruire și/sau de informare a inspectorilor din cadrul organismelor de control județene;

d) creează, gestionează, actualizează și asigură consolidarea bazei de date centrale a operatorilor din sectorul de legume și fructe proaspete;

e) întocmește și pune în aplicare un plan de monitorizare și control al operatorilor din sectorul fructe și legume, pe baza analizei de risc;

f) asigură contactele cu celelalte organisme similare ale Comunității Europene, cu Comisia Europeană;

g) asigură participarea permanentă la activitățile Regimului pentru Aplicarea Normelor Internaționale la Fructe și Legume, sub directă coordonare a Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD).

(2) Atribuțiile principale ale organismelor de control județene sunt:

a) verifică, prin sondaj, respectarea conformității cu standardele de comercializare a fructelor și legumelor proaspete pe întreaga filieră de produs;

b) eliberează certificatul de conformitate și certificatul de destinație industrială pentru fructele și legumele proaspete provenite din import sau destinate exportului;

c) verifică documentația și facturile pentru loturile de legume și fructe care se supun standardelor de calitate pe filiera de comercializare;

d) verifică, prin sondaj, modul de realizare a autocontrolului privind respectarea standardelor de comercializare a operatorilor care au dotarea și structura organizatorică necesare;

e) întocmește baza de date a operatorilor din sectorul de fructe și legume și asigură reactualizarea acesteia;

- f) asigură controlul de conformitate cu standardele de comercializare a fructelor și legumelor proaspete care urmează procedura de retragere de la comercializare;
- g) aplică sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 3. — În momentul în care România va dobândi statutul de stat membru al Uniunii Europene, I.S.C.T.P.V.L.F. va fi responsabilă cu transmiterea către Comisia Europeană a următoarelor date:

- a) numele, adresa poștală și electronică a autorității de coordonare;
- b) numele, adresa poștală și electronică a tuturor organismelor de control județene;
- c) definirea precisă a competențelor autorității de coordonare și a organismelor de control județene;
- d) neconformitățile constatate, conform prevederilor art. 10 alin. (1) și (2) din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1.148/2001 privind controalele de conformitate cu standardele de comercializare aplicabile în sectorul fructelor și legumelor proaspete.

Art. 4. — (1) Controlul de conformitate cu standardele de calitate se efectuează în toate stadiile de comercializare pe întreaga filieră de produs, conform prevederilor art. 16 din Legea nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp, ale art. 16 din Legea nr. 469/2003 privind producerea și valorificarea legumelor, florilor și plantelor ornamentale de seră și ale art. 28 din Legea pomiculturii nr. 348/2003.

(2) Controlul de conformitate cu standardele de comercializare pentru legumele și fructele proaspete se face conform prevederilor Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 592/2006 privind modul de efectuare a controlului de conformitate cu standardele de comercializare la legumele și fructele proaspete.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — I.S.C.T.P.V.L.F., ca autoritate responsabilă cu efectuarea controlului de conformitate în comercializarea legumelor și fructelor proaspete, trebuie să respecte prevederile Regulamentului Comisiei (CE) nr. 1.148/2001 privind controalele de conformitate cu standardele de comercializare aplicabile în sectorul fructelor și legumelor proaspete.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 143/2004 privind aprobarea organizării și funcționării Inspecției de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 5 martie 2004.

Art. 8. — Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 24 august 2006.
Nr. 591.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

**REPARTIZAREA TERITORIALĂ
a organismelor de control din cadrul Inspecției de stat pentru controlul tehnic
în producerea și valorificarea legumelor și fructelor**

Nr.crt.	Județul	Nr. posturi
	Total posturi	82
1	ALBA	1
2	ARAD	3
3	ARGEȘ	2
4	BACĂU	2
5	BIHOR	3
6	BISTRIȚA	2
7	BOTOȘANI	1
8	BRAȘOV	3
9	BRĂILA	2
10	BUZĂU	3
11	CARAȘ-SEVERIN	2
12	CALARAȘI	2
13	CLUJ	2
14	CONSTANȚA	3
15	COVASNA	1
16	DIMBOVIȚA	2
17	DOLJ	2
18	GALAȚI	3
19	GIURGIU	3

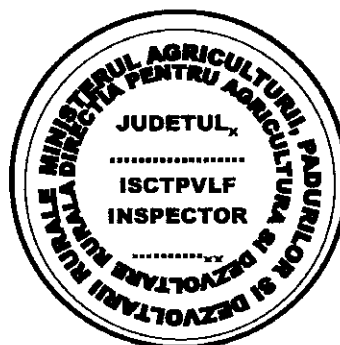
Nr.crt.	Județul	Nr. posturi
	<i>Total posturi</i>	82
20	GORJ	1
21	HARGHITA	1
22	HUNEDOARA	1
23	IALOMIȚA	2
24	IAȘI	2
25	ILFOV	2
26	MARAMUREȘ	2
27	MEHEDINȚI	2
28	MUREȘ	2
29	NEAMȚ	1
30	OLT	1
31	PRAHOVA	1
32	SATU-MARE	2
33	SĂLAJ	2
34	SIBIU	2
35	SUCEAVA	2
36	TELEORMAN	2
37	TIMIȘ	2
38	TULCEA	1
39	VASLUI	2
40	VÎLCEA	2
41	VRANCEA	1
42	Municipiul BUCUREȘTI	3

ANEXA Nr. 2

MODEL DE LEGITIMATIE DE CONTROL

<p align="center">MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE</p> <p align="center">INSPECȚIA DE STAT PENTRU CONTROLUL TEHNIC ÎN PRODUCEREA ȘI VALORIFICAREA LEGUMELOR ȘI FRUCTELOR</p> <div style="border: 1px solid black; width: 80px; height: 50px; margin: 10px auto;"></div> <p align="center">Fotografie</p> <p align="center">LS,</p> <p align="center">Legitimatie de control nr.....</p> <p>DI. (d-na)</p> <p>.....</p> <p>Legitimată cu B.I. (C.I.) seria.....nr.....</p> <p>Având funcția de.....</p> <p align="center"><i>Ministru,</i></p> <p>Data emiterii.....</p>	<p>Posesorul prezentei legitimații este împuternicit să controleze aplicarea și respectarea legislației din domeniul fructelor și legumelor și să aplice sancțiuni conform prevederilor legislației în vigoare.</p> <table border="1" style="width: 100%; height: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%; height: 100px; vertical-align: middle;">VIZAT ANUL.....</td> <td style="width: 50%; height: 100px; vertical-align: middle;">VIZAT ANUL.....</td> </tr> <tr> <td style="width: 50%; height: 100px; vertical-align: middle;">VIZAT ANUL.....</td> <td style="width: 50%; height: 100px; vertical-align: middle;">VIZAT ANUL.....</td> </tr> </table>	VIZAT ANUL.....	VIZAT ANUL.....	VIZAT ANUL.....	VIZAT ANUL.....
VIZAT ANUL.....	VIZAT ANUL.....				
VIZAT ANUL.....	VIZAT ANUL.....				

MODEL DE ȘTAMPILĂ ȘI ECUSON

Se va trece pentru:
 x - numele județului
 xx - numărul ștampilei (01, 02, 03,.....
 fiecărui inspector al I.S.C.T.P.V.L.F.

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

DECIZIE

privind autorizarea ca operator de piață a Societății Comerciale „Bursa Monetar-Financiară și de Mărfuri“ — S.A. Sibiu

În baza prevederilor art. 7 alin. (1) și ale art. 9 alin. (1) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, adoptat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 514/2002, modificat și completat prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 1 alin. (3), al art. 124, 126 și 287 din Legea nr. 297/2004,

în conformitate cu prevederile art. 3 din Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/2004 privind piețele reglementate și sistemele alternative de tranzacționare,

în conformitate cu prevederile art. 2 și ale art. 5 alin. (1) pct. 11 din Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 5/2005 privind Registrul public al C.N.V.M., modificat prin Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 8/2005,

analizând solicitarea Societății Comerciale „Bursa Monetar-Financiară și de Mărfuri“ — S.A. Sibiu, înregistrată la Comisia Națională a Valorilor Mobiliare cu nr. 36.211/25.10.2005, completată cu adresele înregistrate la Comisia Națională a Valorilor Mobiliare cu nr. 40.127/22.11.2005, nr. 41.025/29.11.2005, nr. 42.512/09.12.2005, nr. 43.348/15.12.2005, nr. 43.518/16.12.2005, nr. 43.744/19.12.2005, nr. 642/09.01.2006, nr. 1.661/17.01.2006, nr. 1.722/17.01.2006, nr. 1.931/18.01.2006, nr. 2.019/19.01.2006 și nr. 2.224/19.01.2006,

Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în ședința din data de 30 ianuarie 2006, a hotărât emiterea următorului act individual:

DECIZIE

Art. 1. — Se autorizează funcționarea Societății Comerciale „Bursa Monetar-Financiară și de Mărfuri“ — S.A. Sibiu în calitate de operator de piață, având sediul social în municipiul Sibiu, str. Mihail Kogălniceanu nr. 2, județul Sibiu.

Art. 2. — Se înscrie în Registrul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, Secțiunea 11 — Operatori de piață, cu nr. PJR11OPPR/320002, Societatea Comercială „Bursa Monetar-Financiară și de Mărfuri“ — S.A. Sibiu în calitate de operator de piață.

Art. 3. — În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, Societatea Comercială „Bursa Monetar-Financiară și de Mărfuri“ — S.A. Sibiu are obligația de a transmite la Comisia Națională a Valorilor Mobiliare următoarele:

a) Hotărârea Adunării generale a acționarilor de aprobare a actului constitutiv rescris, în forma transmisă prin Adresa înregistrată la Comisia Națională a Valorilor Mobiliare cu nr. 2.224 din 19 ianuarie 2006;

b) Hotărârea Adunării generale a acționarilor de aprobare a regulamentelor nr. 1 și 2, în forma aprobată prin Decizia Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 357 din 31 ianuarie 2006;

c) Raportul de audit care certifică gradul de siguranță al sistemului utilizat de Societatea Comercială „Bursa Monetar-Financiară și de Mărfuri“ — S.A. Sibiu, prevăzut la pct. 20 din anexa nr. 1 la Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/2004 privind piețele reglementate și sistemele alternative de tranzacționare;

d) documentația prevăzută la pct. 6 din anexa nr. 1 la Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/2004 privind piețele reglementate și sistemele alternative de tranzacționare, în vederea aprobării numirii celui de-al doilea conducător al Societății Comerciale „Bursa Monetar-Financiară și de Mărfuri“ — S.A. Sibiu.

Art. 4. — Capitalul social subscris și integral vărsat al Societății Comerciale „Bursa Monetar-Financiară și de Mărfuri“ — S.A. Sibiu este de 1.712.000 RON.

Art. 5. — Componenta Consiliului de administrație al operatorului de piață Societatea Comercială „Bursa Monetar-Financiară și de Mărfuri” — S.A. Sibiu este următoarea:

1. Ancuța Teodor — președinte
2. Dragomir Dan — membru
3. Dichel Constantin — membru
4. Lupuți Radu — membru
5. Trif Nicolae Marius — membru.

Art. 6. — Conducătorul Societății Comerciale „Bursa Monetar-Financiară și de Mărfuri” — S.A. Sibiu este domnul Ancuța Teodor.

Art. 7. — În cazul nerespectării condițiilor prevăzute la art. 3 lit. a), b) și c), prezenta decizie își încetează valabilitatea.

Art. 8. — Condițiile care au stat la baza acordării autorizației trebuie respectate pe toată durata de funcționare a operatorului de piață. Orice modificare a acestora trebuie supusă în prealabil autorizării Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

Art. 9. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării acesteia Societății Comerciale „Bursa Monetar-Financiară și de Mărfuri” — S.A. Sibiu prin scrisoare recomandată, cu confirmare de primire.

Art. 10. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 11. — Direcția autorizare din cadrul Direcției generale autorizare-reglementare, Secretariatul general, directorul general executiv și Direcția tehnologia informației vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 31 ianuarie 2006.
Nr. 356.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 119918